

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	SSO Marek Podwójniak
Protokolant	-	st.sekr.sąd. Zdzisława Drózdź

w obecności prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Włodzimierza Klimaszewskiego, po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2018 r. sprawy **A. K. (1)** ur. (...) w S., syna A. i M. z domu P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

A. Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 07 sierpnia 2015 roku w sprawie II K 19/14 za przestępstwa określone w :

a) art. 158 § 1 kk popełnione 07 grudnia 2009 roku na karę 1 (jeden) roku i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

b) art. 18 § 2 kk w zw. z art. 148 § 1 kk popełnione 07 grudnia 2009 roku na karę 9 (dziewięć) lat pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar orzeczono jedną łączną karę 10 (dziesięć) lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od dnia 10 czerwca 2010 roku do dnia 20 maja 2015 roku

B. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 01 września 2017 roku w sprawie II K 750/17 za przestępstwa określone w:

a) art. 286 § 1 kk popełnione w okresie od 16 listopada 2015 roku do 03 grudnia 2015 roku na karę 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności,

b) art. 286 § 1 kk popełnione w okresie od 20 listopada 2015 roku do 08 grudnia 2015 roku na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

c) art. 286 § 1 kk popełnione w okresie od 17 listopada 2015 roku do 03 grudnia 2015 roku na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar orzeczono jedną łączną karę 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności oraz zasądzono na podstawie art. 46 § 1 kk na rzecz:

- K. Zakładów (...). K., J. sp. jawna z/s w K. kwotę 48978 złotych,
- H. B. kwotę 2460 złotych
- M. G. i A. G. solidarnie kwotę 5412 złotych

w przedmiocie wydania wyroku łącznego:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 i 4 kk orzeka wobec A. K. (1) jedną łączną karę 10 (dziesięć) lat i 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności w miejsce kar łącznych orzeczonych wyrokami:

- Sądu Okręgowego w Sieradzu z 07 sierpnia 2015 rok w sprawie II K 19/14
- Sądu Rejonowego w Siedlcach z 01 września 2017 roku w sprawie II K 750/17

2. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 1 łącznej kary pozbawienia wolności zalicza A. K. (1) okres tymczasowego aresztowania w sprawie II K 19/14 Sądu Okręgowego w Sieradzu od dnia 10 czerwca 2010 roku o 20 maja 2015 r. przyjmując, że jeden dzień tymczasowego aresztowania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

3. uznaje wyroki :

- a) Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 07 sierpnia 2015 roku w sprawie II K 19/14 – opisany w pkt A,
- b) Sądu Rejonowego w Siedlcach z 01 września 2017 roku w sprawie II K 750/17 – opisany w pkt B

w zakresie kar pozbawienia wolności za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałej części za podlegające odrębnemu wykonaniu,

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M. kwotę 120,00 (sto dwadzieścia 00/100) złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w kwocie 27,60 (dwadzieścia siedem 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej A. K. (1) w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego z urzędu oraz kwotę 28,41 (dwadzieścia osiem 41/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

5. zasądza od A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 196,01 (sto dziewięćdziesiąt sześć 01/100) złotych tytułem kosztów poniesionych w sprawie o wydanie wyroku łącznego wydatków.

sygn. akt II K 49/17

UZASADNIENIE

Skazany A. K. (1) wystąpił z wnioskiem o wydanie wobec niego wyroku łącznego, który obejmowałby orzeczenia ferowane w sprawach II K 19/14 Sądu Okręgowego w Sieradzu i II K 750/17 Sądu Rejonowego w Siedlcach. Dodał, że zależy mu na jak najszybszym powrocie na wolność „tak aby naprawić szkody wyrządzone poszkodowanym i rozpocząć normalne życie”. Równocześnie wniósł o nieobciążanie go kosztami sądowymi związanymi z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego podkreślając, że nie stać go ani jego najbliższych na ich poniesienie. A. K. postulował, aby nie doprowadzać go na rozprawę, gdyż w zakładzie karnym, w którym obecnie przebywa, kontynuuje naukę w szkole średniej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

A. K. (1) został skazany wyrokami (d. informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego – k. 11 – 12 odwr.):

A. Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 07 sierpnia 2015 roku wydanym w sprawie II K 19/14 za przestępstwa określone w:

- a) art. 158 § 1 polegające na tym, że w dniu 07 grudnia 2009 r. na terenie gminy Z., powiatu (...), województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (oraz D. Ż. – M. P.), wzięli udział w pobiciu W. J. w ten sposób, że D. Ż. uderzył go metalowym narzędziem umieszczonym w rękawie ubrania w okolice głowy i karku, jak też zadał mu co najmniej kilka uderzeń ręką w głowę, natomiast A. K. (1) uderzył go ręką oraz zadał mu kilka uderzeń nogą, a P. W. co najmniej dwukrotnie uderzył go nogą, w następstwie czego co najmniej narazili W. J. na rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż 7 dni, czyli na nastąpienie skutku, o którym mowa w art. 157§1 kk, za które wymierzono mu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. polegające na tym, że w dniu 07 grudnia 2009r. w R. i W., powiatu (...), województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, za pośrednictwem P. W. podżęgli A. K. (2) i R. K. do dokonania przestępstwa zabójstwa W. J. w ten sposób, iż uzgodnili wspólnie z P. W., iż uda się on do miejsca zamieszkania A. K. (2) i R. K., aby nakłonić ich do pozbawienia życia W. J. celem uniemożliwienia ustalenia, iż D. Ż., A. K. (1) i P. W. wzięli w tym dniu udział w pobiciu W. J., za które wymierzono mu karę 9 lat pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych – na podstawie art. 85 k.k. i art. 85a k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. – orzeczono jedną łączną karę 10 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od dnia 10 czerwca 2010 roku do dnia 20 maja 2015 roku; rozstrzygnięto też o zabezpieczonych w procesie przedmiotach (w postaci laptopa marki A. model (...) - (...) bez baterii z ładowarką A. model (...) 90 (...) wraz torbą koloru czarnego), które nakazano zwrócić A. K. oraz obciążono go kosztami sądowymi – opłatą w kwocie 600 złotych oraz wydatkami w kwocie 21.735,27 złotych (d. odpis wyroku – k. 5-8 oraz odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 czerwca 2016 roku wydanego w sprawie II AKa 271/15 – k. 9),

B. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 01 września 2017 roku wydanym w sprawie II K 750/17 za przestępstwa określone w:

a) art. 286 § 1 k.k. polegające na tym, że w okresie od 16 listopada 2015 r. do 3 grudnia 2015 r. działając za pośrednictwem sieci Internet, jako osoba będąca przedstawicielem spółki Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowych doprowadził K. Zakłady (...) K., J. (...) sp. jawna z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 48.978 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru,

za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

b) art. 286 § 1 k.k. polegające na tym, że w okresie od 20 listopada 2015 r. do 08 grudnia 2015 r. w nieustalonym miejscu jako osoba będąca przedstawicielem spółki Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł., w celu osiągnięcia korzyści majątkowych doprowadził firmę (...) z siedzibą S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 2.460 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zapłaty za wykonanie „usług transportowych”,

za które wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c) art. 286 § 1 k.k. polegające na tym, że w okresie od 17 listopada 2015 r. do 03 grudnia 2015 r. w nieustalonym miejscu, działając jako osoba będąca przedstawicielem spółki Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł., w celu osiągnięcia korzyści majątkowych doprowadził firmę Usługi (...) s.c. z/s w m. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 5412 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonanie usług transportowych,

za które wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych – na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. – orzeczono jedną karę łączną karę 11 miesięcy pozbawienia wolności zasądzając również (od A. K. (1)) – na podstawie art. 46 § 1 k.k. – na rzecz:

- K. Zakładów (...) K., J. (...) sp. jawna z/s w K. kwotę 48978 złotych,
- H. B. kwotę 2460 złotych,
- M. G. i A. G. solidarnie kwotę 5412 złotych,

oraz zwalniając go od ponoszenia kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa (d. odpis wyroku k. 20 – 21).

A. K. (1) od 8 grudnia 2016 roku odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego Sieradzu wydanym w sprawie II K 19/14 z przewidywanym okresem jej zakończenia 17 grudnia 2021 roku. Natomiast karę

izolacyjną wymierzoną w sprawie II K 750/17 Sądu Rejonowego w Siedlcach ma wykonywać od 27 grudnia 2021 roku do 22 listopada 2022 roku (d. informacje o wyroku z systemu informatycznego NOE-SAD – k. 15-15odwr. i k. 16-16 odwr. oraz k. 17-17 odwr. i k. 18-18 odwr.).

A. K. (1) ma prawie 28 lat (ur. (...)). Posiada wykształcenie gimnazjalne. Nie ma wyuczonego zawodu (d. opinia o skazanym – k. 31-33).

Przed osadzeniem w zakładzie karnym w miejscu zamieszkania A. K. postrzegany był jako osoba spokojna i bezkonfliktowa. Uchodził za zwyczajnego (...). Nie wyróżniał się agresją, czy niechęcią do innych. Nie nastroczał kłopotów spowodowanych nadużywaniem alkoholu czy innych używek. A. K. (1) odbywa karę pozbawienia wolności w systemie programowego oddziaływania od 23 listopada 2017 roku. W okresie 20.11.-11. 12. (...) uczestniczył w treningu Zastępowania Agresji ART. Nie zawsze stara się przestrzegać obowiązującego w jednostce penitencjarnej porządku prawnego oraz regulaminu wykonania kary pozbawienia wolności. W stosunku do przełożonych nie zawsze przyjmował postawę regulaminową. W grupie współosadzonych funkcjonuje prawidłowo, ale swoje relacje buduje jedynie z innymi uczestnikami struktur podkultury przestępczej. Nie występowały w jego przypadku sytuacje konfliktowe ze współosadzonymi. W warunkach izolacji penitencjarnej nie przejawia zachowań agresywnych ani autoagresywnych. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Nie był uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych. Skazany był trzykrotnie karany dyscyplinarnie, w tym za (ostatnio 08.06.2017 r.):

- niewłaściwe zachowanie,
- wnoszenie wulgarnych okrzyków względem innego osadzonego,
- używanie słów wulgarnych względem przełożonego,
- naruszenie porządku wewnętrznego,
- odmowę wykonania polecenia.

Siedem razy był nagradzany regulaminowo, m.in. za:

- dobre zachowanie w trakcie zajęć w (...),
- dobre wyniki w nauce,
- dobrą frekwencję na zajęciach szkolnych,
- pomoc w przygotowaniu i prowadzeniu turnieju (...) dla osadzonych,
- wykonywanie gazetki tematycznej na rzecz oddziału mieszkalnego.

Ostatni raz nagrodzono go 15.01.2018 r. Jednokrotnie (w dniu 04.08.2017 r.) korzystał z ulgi w postaci zezwolenia na dłuższe widzenie z ważnych względów rodzinnych.

A. K. (1) nie uczestniczy w systemie przepustowym (uprawnienia do korzystania z przepustek i nagród skutkujących pobytem poza obrębem zakładu karnego nabył 16.09.2014 r.). Zakwalifikowany jako uczeń Liceum Ogólnokształcącego w Centrum (...) przy Zakładzie Karnym nr 1 we W., kontynuuje naukę w tej placówce. Z uwagi na naukę nie jest zatrudniony. Skazany uczestniczy w podkulturze przestępczej i ściśle się z nią utożsamia. Czas wolny spędza na rozmowach ze współosadzonymi oraz na własnych zajęciach. Chętnie angażuje się w organizowane na terenie jednostki penitencjarnej zajęcia kulturalno-oświatowe. Deklaruje chęć utrzymywania kontaktu z bliskimi. Regularnie odwiedzany przez te osoby. Po opuszczeniu zakładu karnego zamierza powrócić do miejsca zamieszkania w miejscowości R. (gm. Z., pow. (...), woj. (...)). A. K. (1) nie przyznaje się do popełnionego przestępstwa. Ma wobec niego

stosunek bezkrytyczny. Komisja Penitencjarna w dniu 9 sierpnia 2017 r. dokonała umiarkowanej oceny postępów w procesie resocjalizacji skazanego (d. opinia o skazanym – k. 31-33).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Na wstępie stwierdzić należy, że wyrok łączny jest instytucją karnoprawną, jakiej zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego zakresie kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami na karę tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu.

Wniosek skazanego A. K. (1) o wydanie wyroku łącznego zasługuje na uwzględnienie. Zważywszy przy tym na zmianę przepisów dotyczących postępowania w przedmiocie wyroku łącznego oraz materialnoprawnych przesłankach łączenia kar i orzekania kary łącznej, do której doszło 1 lipca 2015 roku wskazać należy, że właśnie aktualnie obowiązujący reżim prawny znajduje zastosowanie do sytuacji skazanego.

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), która weszła w życie 01.07.2015 r. przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny („Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po wejściu w życie niniejszej ustawy.

W przypadku A. K. (1) pierwszy z rozpatrywanych wyroków (w sprawie II K 19/14 Sądu Okręgowego w Sieradzu) wydano 07 sierpnia 2015 roku, ale dotyczył on przestępstw popełnionych w dniu 07 grudnia 2009 roku. Orzeczenie to uprawomocniło się 20. 06.2016 roku. Natomiast przedmiotem rozpoznania w sprawie II K 750/17 Sądu Rejonowego w Siedlcach, w której wyrok ferowano 01 września 2017 roku (a wyrok ten uprawomocnił się 11.09.2017 r.) były czyny dokonane w okresie od 16 listopada 2015 roku do 08 grudnia 2015 roku. Wynika z tego, że w przedmiotowej sprawie nie ma zastosowania regulacja zawarta w art. 19 ust. 1 ustawy z 20 lutego 2015 roku. Treść podanego przepisu nie zwalnia jednakże Sądu od oceny sytuacji prawnej skazanego w kontekście reguły wyrażonej w art. 461 k.k., który to przepis przewiduje obowiązek stosowania ustawy obowiązującej poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 31 maja 2016 roku – II AKa 124/16 – system informacji prawnej LEX nr 2087700). Fakt dopuszczenia się przez A. K. przestępstw przed wejściem w życie aktualnie obowiązujących przepisów nie ma tu żadnego znaczenia, gdy wyrok tych zachowań dotyczący wydano po dniu 30 czerwca 2015 roku. Wobec A. K. (1) spełnione zostały wymogi z art. 85 § 1 k.k., bowiem wymierzono mu kary tego samego rodzaju wyrokami różnych sądów za popełnione przestępstwa. Zarówno orzeczone w sprawie II K 19/14 Sądu Okręgowego w Sieradzu jak i w sprawie II K750/17 Sądu Rejonowego w Siedlcach kary (kary łączne) podlegają wykonaniu. Przez to brak jest ograniczenia do wymierzenia wyrokiem łącznym kolejnej kary łącznej określonego w art. 85 § 2 k.k. Również nie zaistniały negatywne przesłanki sformułowane w § 3 art. 85 k.k., gdyż przestępstwa rozpatrywane przed Sądem Rejonowym w Siedlcach popełnione zostały przed rozpoczęciem wykonywania kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu.

Jak już wcześniej wskazano, w realiach przedmiotowej sprawy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, tak formalne jak i merytoryczne, do orzeczenia nowej kary łącznej w miejsce tego rodzaju kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami z 07 sierpnia 2015 roku i z 01 września 2017 roku. Kara ta w przypadku A. K. (1) winna się zawierać w granicach – art. 85 § 2 k.k. – od 10 lat pozbawienia wolności do 10 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną w tak ustalonych granicach sąd winien wziąć pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85 a k.k. oraz 86 § 1 i 2 k.k.). Nie zmienia to jednak faktu, że dla prawidłowego wyrokowania w tym zakresie, niezbędne jest także ustalenie związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw, bo ta okoliczność siłą rzeczy wskazuje, jaka kara z punktu widzenia prewencji tak indywidualnej jak i generalnej byłaby właściwa. Dlatego też zdaniem Sądu Okręgowego nadal zachowały aktualność judykaty wydane na gruncie poprzednio obowiązującego stanu prawnego, zgodnie z którymi sąd wydający wyrok łączny powinien rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też

związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (za: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 roku, II KR 245/85 – OSNKW 1986, z.5-6, poz. 39; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 roku – IV KR 213/83 – OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 65).

Celowość karania wyrokiem łącznym, bez czego kara nie byłaby sprawiedliwa, uzasadnia zatem również okoliczności zaszłe już po wymierzeniu kar w sprawach prawomocnie osądzonych, a w tym wiążących się z zachowaniem skazanego w trakcie wykonywania kary. Wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego dodawania kar. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej winna być reguła asperacji, natomiast kara łączna orzekana na zasadzie absorpcji lub kumulacji, wyjątkiem. Należy pamiętać, że wymiar kary łącznej na zasadzie kumulacji stanowi pewien automatyzm będący wyrazem czystej formy odpłaty, a żaden automatyzm w wymiarze kary nie może zasługiwać na aprobatę. Warto jednakże nadmienić, że orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar (kar łącznych), czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Jak już podniesiono, na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym, poza zasadami określonymi w art. 86 k.k. – istotny wpływ ma zachowanie skazanego po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami.

W tak przedstawionych uwarunkowaniach podkreślić należy praktycznie brak związku przedmiotowo-podmiotowego pomiędzy czynami przypisanymi A. K. (1) wyrokami wydanymi w sprawach II K 19/14 Sądu Okręgowego w Sieradzu i II K 750/17 Sądu Rejonowego w Siedlcach. W pierwszym z tych postępowań skazanemu przypisano popełnienie dwóch przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu. Natomiast w kolejnej sprawie były to zachowania przeciwko mieniu. Również odstęp czasowy pomiędzy czynami z obu tych spraw jest znaczny, przekraczając 5 lat. Z kolei postępowanie skazanego w trakcie wykonywania przez niego kary pozbawienia wolności nie może zostać jednoznacznie ocenione. Z jednej strony jest on regulaminowo nagradzany, a z drugiej wymierzane mu były kary dyscyplinarne. Kontynuuje naukę w szkole średniej, ale przy tym deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, ściśle się z nią utożsamiając i swoje relacje w warunkach izolacji opiera na kontaktach z innymi uczestnikami tych struktur.

W tych uwarunkowaniach A. K. (1) wymierzono jedną łączną karę 10 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce łącznych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

- Sądu Okręgowego w Sieradzu z 07 sierpnia 2015 roku w sprawie IIK 19/14,
- Sądu Rejonowego w Siedlcach z 01 września 2017 roku w sprawie II K 750/17.

Natomiast na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet tej łącznej kary zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie II K 19/14 Sądu Okręgowego w Sieradzu od dnia 10 czerwca 2010 roku do dnia 20 maja 2015 roku, przyjmując że jeden dzień stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego jest równoważny jednemu dniowi kart pozbawienia wolności.

Uznano przy tym wyroki Sądu Okręgowego w Sieradzu z 07 sierpnia 2015 roku (wydany w sprawie II K 19/14) oraz Sądu Rejonowego w Siedlcach z 01 września 2017 roku (wydany w sprawie II K 750/17) w zakresie kar pozbawienia wolności za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym a w pozostałym zakresie za podlegające odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M. kwotę 120 złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej A. K. (1) z urzędu. Ponadto zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 28,41 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu. Bowiem wniosek złożony przez obrońcę skazanego zasługiwał jedynie w części na uwzględnienie. Siedziba kancelarii obrońcy A. K. (1) mieści się w B., obliczając zatem należne

koszty związane z dojazdem obrońcy na rozprawę w dniu 25 stycznia 2018 roku Sąd przyjął odległość 17 kilometrów pomiędzy siedzibą kancelarii a siedzibą Sądu Okręgowego w Sieradzu. W pozostałym zakresie wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. obciążając nimi skazanego. Na koszty te składają się koszty udzielonej skazanemu obrony z urzędu oraz ryczał za doręczenia, co daje łączną kwotę 196,01. Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia A. K. (1) o co postulował we wniosku o wydanie wyroku łącznego z obowiązku ich poniesienia. Łączna kwota nie jest na tyle znaczna, iż zasadnym byłoby zwolnienie go z obowiązku ich poniesienia, mimo że skazany nie jest odpłatnie w zakładzie karnym zatrudniony i nie posiada na koncie w jednostce penitencjarnej środków finansowych. Równocześnie podkreślić należy, że A. K. nie ma nikogo na utrzymaniu a zwolnienie od kosztów sądowych stanowi wyjątek od zasady, wedle której to oskarżony / skazany) należności te winien ponieść.